

DZIENNIK PRAW

PAŃSTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

№ 13.

7 lutego 1919.

Treść.	137. Dekret o patentach na wynalazki	149
	138. Dekret o ochronie wzorów rysunkowych i modeli.	155
	139. Dekret o ochronie znaków towarowych.	157
	140. Dekret o samorządzie miejskim.	161
	141. Dekret o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski byłego zaboru rosyjskiego	171
	142. Dekret o utworzeniu Ministerstwa Poczty i Telegrafów	179
	143. Dekret w sprawie zmiany dekretu z dn. 30 grudnia 1918 r. o utworzeniu Państwowego urzędu do spraw powrotu jeń- ców, uchodźców i robotników	179
	144. Dekret o zakazie wywozu kruszców w monetach, sztabach i wyrobach.	180

137.

DEKRET

o patentach na wynalazki.

Art. 1. Celem zabezpieczenia prawa wyłącznego korzystania z wynalazków w dziedzinie przemysłu mogą być wyjednywane patenty trybem w ustawie niniejszej przepisany.

Art. 2. Patenty na wynalazki udziela się patentom, obywatelom Państwa Polskiego i cudzoziemcom, oraz ich spadkobiercom i nabywcom ich praw.

Art. 3. Patenty zabezpieczają jedynie takie wynalazki, które zawierają oryginalność pomysłu bądź w całości swojej, bądź w jednej lub kilku częściach, bądź wreszcie w zespole części, chociażby poszczególnie znanych.

Art. 4. W skład jednego patentu może wchodzić kilka wynalazków, jeżeli są one połączone jedną myślą przewodnią.

Art. 5. Nie nadają się do opatentowania:

1. wynalazki, przedstawiające odkrycia naukowe i teorie czysto abstrakcyjne;
2. wynalazki przeciwne prawu, dobrem obyczajom i bezpieczeństwu publicznemu;
3. wynalazki, opatentowane już w Polsce lub stosowane jawnie w Polsce bez patentu, bądź też ogłoszone w druku w Polsce lub zagranicą z dostatecznymi do ich odtworzenia szczegółami, przed dniem złożenia podania o wydanie patentu;
4. rzekome wynalazki, nie zawierające w sobie oryginalności pomysłu (art. 3), lecz stanowiące jedynie nieznaczne zmiany znanych już wynalazków;
5. produkty chemiczne, żywność i środki lekarskie wówczas, gdy chodzi o sam wytwór, a nie sposób wytwarzania.

Jeżeli patent udzielony zostanie na pewien sposób wyrobu, to działanie jego rozciąga się również na produkty, wytworzone bezpośrednio przy stosowaniu tego sposobu.

Art. 6. Wynalazki, dotyczące środków obrony krajowej i potrzeb wojennych, winny być utrzymywane w tajemnicy. W tym celu Urząd Patentowy winien natychmiast po otrzymaniu zgłoszeń na tego rodzaju wynalazki przelać je władzom wojskowym, wskazanym przez Ministerstwo Spraw Wojskowych. O ile władze te zażądają zachowania wynalazku w tajemnicy, co nastąpić winno nie później, jak w przeciągu trzech miesięcy od daty przesłania zgłoszenia, Urząd Patentowy przy udzieleniu patentów nie stosuje przepisów art. 9, 12 i 23. Patenty na wynalazki utrzymywane w tajemnicy wciąga się do specjalnego rejestru, przechowywanego również w tajemnicy.

O ile Urząd Patentowy uchwali udzielenie patentu na wynalazek przechowywany w tajemnicy, zawiadamia o tem ponownie władze wojskowe. Jeżeli pragną one patent nabyć, winny to w przeciągu roku od daty zawiadomienia zadeklarować, określając równocześnie odszkodowanie dla właściciela patentu. Jeżeli właściciel patentu utrzymywanego w tajemnicy na zaproponowane odszkodowanie się nie zgodzi, i do porozumienia nie dojdzie, Najwyższa Władza Państwowa może postanowić wywłaszczenie patentu za odpowiednim wynagrodzeniem, które określi Rada Ministrów.

Gdyby władze wojskowe we wskazanym wyżej terminie trzymiesięcznym nie zażądały zachowania zgłoszenia w tajemnicy, bądź też we wskazanym terminie rocznym nie oświadczyły się z gotowością nabycia patentu, to patent będzie wydany trybem normalnym.

Art. 7. Podanie o udzielenie patentu winno być złożone do Urzędu Patentowego w języku polskim przez petenta lub przez pełnomocnika przy Urzędzie Patentowym. Petent, mieszkający zagranicą, winien działać przez pełnomocnika przy Urzędzie Patentowym. Podanie winno zawierać nazwę

wynalazku, imię, nazwisko, zawód oraz miejsce zamieszkania petenta, względnie również imię, nazwisko i miejsce zamieszkania pełnomocnika. Przy podaniu winien być załączony całkowity opis wynalazku w dwóch egzemplarzach w języku polskim oraz kwit kasy skarbowej z opłaty siedemdziesięciu pięciu marek polskich na koszt rozpoznania podania i na ogłoszenia; opłata powyższa w żadnym razie nie ulega zwrotowi; Minister Przemysłu i Handlu może jednak zwalniać patentów w razie ich ubóstwa od złożenia całej lub części powyższej sumy. Obok wymaganego opisu może być załączony opis w języku obcym, lecz miarodajnym jest tekst polski.

Art. 8. Opis wynalazku (art. 7) winien być wyraźny, dokładny i szczegółowy oraz, w razie potrzeby, uzupełniony rysunkami i modelami objaśniającymi, ażeby na zasadzie tych danych można było z łatwością wprowadzić wynalazek w wykonanie, nie uciekając się do przypuszczeń i domysłów. W końcu opisu powinny być wyszczególnione cechy charakterystyczne zgłoszonego wynalazku, stanowiące—zdaniem petenta—nowość i oryginalność pomysłu. Przy podaniu o udzielenie patentu na maszynę, konstrukcję techniczną i t. p. złożenie rysunku jest niezbędne. Do chwili decyzji co do udzielenia patentu (art. 16) patent może uzupełnić i poprawić opis wynalazku, nie zmieniając atoli jego istoty. Urząd Patentowy wyda szczegółowe przepisy co do podań i załączników.

Art. 9. O ile patent zastosował się do wymagań, wskazanych w art. 7 i 8, i o ile uchybienie przepisom art. 3, 4 i 5 nie jest wyraźnie widoczne, Urząd Patentowy wydaje mu świadectwo ochronne według wzoru, ustalonego przez Ministra Przemysłu i Handlu, oraz ogłasza o wydaniu tego świadectwa w gazecie urzędowej.

Równocześnie zgłoszenie wraz z załącznikami winno być wystawione w Urzędzie Patentowym w celu udostępnienia każdemu zapoznania się z niemi. Na żądanie petenta opublikowanie i wystawienie zgłoszenia winno być wstrzymane na okres do sześciu miesięcy od dnia wydania świadectwa ochronnego.

Art. 10. Patent przez opublikowanie zgłoszenia w gazecie urzędowej uzyskuje dla wynalazku tymczasowo skutki prawne patentu.

Art. 11. Świadectwo ochronne traci moc, jeżeli postępowanie umarza się bez wydania patentu. O unieważnieniu świadectwa ogłasza się zgodnie z przepisami art. 9.

Art. 12. W przeciągu dwóch miesięcy od daty ogłoszenia (art. 9) przeciw udzieleniu patentu może być zgłoszony pisemnie sprzeciw w wypadku uchybienia przepisom art. 3 i 5 oraz przywłaszczenia cudzego wynalazku. W razie przywłaszczenia cudzego wynalazku jedynie poszkodowany ma prawo zgłoszenia sprzeciwu. Sprzeciw winien być poparty należytemi dowodami. O ile sprzeciw powoduje cofnięcie zgłoszenia lub odmowę udzielenia patentu w wypadkach przywłaszczenia cudzego wynalazku, oponent może, z zachowaniem przepisów art. 3, 4, 5, 7 i 8, w ciągu miesiąca od daty otrzymania zawiadomienia o decyzji Urzędu Patentowego, zgłosić ten sam wynalazek i żądać, aby dzień ogłoszenia (art. 9) poprzedniego zgłoszenia był przyjęty za dzień jego zgłoszenia. Równocześnie ze zgłoszeniem sprzeciwu należy przedstawić Urzędowi Patentowemu kwit kasy skarbowej z opłaty trzydziestu marek polskich tytułem kosztów sprzeciwu. Minister Przemysłu i Handlu może jednak zwalniać oponentów w razie ich ubóstwa od uiszczenia tej opłaty.

Art. 13. Sprawy o udzielenie patentów, po uprzednim ich rozpoznaniu przez radcę Urzędu Patentowego, przechodzą wraz z jego wnioskiem pod rozstrzygnięcie właściwego wydziału Urzędu Patentowego.

W razie potrzeby zmian lub ograniczeń w zgłoszeniu, a także w razie zamierzonej odmowy udzielenia patentu, radca Urzędu Patentowego winien, przed przejściem wniosku jego do wydziału, zawiadomić o tem petenta i dać mu możność wypowiedzenia się ustnie lub pisemnie.

Art. 14. Na posiedzenia wydziałów Urzędu Patentowego mogą być wzywani petenci i oponenti lub ich pełnomocnicy oraz biegli i świadkowie. Decyzje zapadają pod nieobecność tych osób.

Art. 15. Urząd Patentowy nie wchodzi w roztrząsanie kwestji pożytku albo korzyści wynalazku, lecz tylko ustala, czy podanie i sam wynalazek czynią zadość wymaganiom, wskazanym w art. 4, 5 (prócz wymienionych w pp. 3 i 4), 7, 8 i 30.

W razie sprzeciwu z powodu przywłaszczenia cudzego wynalazku (art. 12) Urząd Patentowy ustala, czy petent ma prawo do zgłoszonego wynalazku. W razie zaś sprzeciwu z powodu zgłoszenia wynalazku nie nowego,—czy zgłoszenie odpowiada pp. 3 i 4 art. 5.

Art. 16. Po rozpatrzeniu sprawy wydział Urzędu Patentowego wydaje decyzję, bądź co do udzielenia patentu zgodnie z podaniem lub też z niezbędnymi zmianami i ograniczeniami, bądź co do odmowy udzielenia patentu. O decyzji wydziału zawiadamia się petenta i oponenta. W razie odmowy lub poczynienia zmian i ograniczeń należy wyłuszczyć powody.

Art. 17. Patenty na wynalazki udziela się temu, kto pierwszy złoży podanie, chociażby w toku postępowania wpłynęły podania od innych osób o udzielenie patentu na ten sam wynalazek.

Z dwóch podań, złożonych jednego dnia, wcześniejsze jest to, które posiada niższy numer porządkowy dziennika zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 18. Patenty na wynalazki udziela się na lat piętnaście, licząc od daty podpisania patentu (art. 22).

Art. 19. W razie przychylniej decyzji petent obowiązany jest złożyć do Urzędu Patentowego, w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia o decyzji, kwit kasy skarbowej z uiszczenia opłaty za pierwszy rok patentu. Jeżeli takiego kwitu nie złoży, to postępowanie umarza się, a późniejsze podanie poczytuje się za nowe.

W następnych latach opłata winna być wnoszona zgóry za każdy rok, licząc od daty podpisania patentu. Po upływie terminu można jeszcze wnosić opłatę w ciągu trzech miesięcy z doliczeniem dwudziestu marek polskich do należnej opłaty. Opłaty winny być uiszczane do kasy skarbowej, kwity zaś przesyłane do Urzędu Patentowego. Za każdy patent na wynalazek pobiera się opłatę w wysokości następującej: za pierwszy rok—czterdzieści marek polskich, za drugi—sześćdziesiąt, za trzeci—osiemdziesiąt, za czwarty—sto, za piąty—sto dwadzieścia, za szósty—sto sześćdziesiąt, za siódmy—dwieście, za ósmy—dwieście czterdzieści, za dziewiąty—dwieście osiemdziesiąt, za dziesiąty—trzysta dwadzieścia, za jedenasty—trzysta osiemdziesiąt, za dwunasty—czterysta czterdzieści, za trzynasty—pięćset, za czternasty—pięćset sześćdziesiąt, za piętnasty—sześćset dwadzieścia marek polskich.

Opłata w żadnym razie nie ulega zwrotowi. Minister Przemysłu i Handlu może zwalniać petentów w razie ich ubóstwa od uiszczenia opłaty za

pierwsze trzy lata patentu. Za następne lata winni uiszczać opłaty według wyżej podanej skali.

Art. 20. Petent, niezadowolony z decyzji, mocą której podanie jego stosownie do art. 9 lub art. 16 zostało odrzucone, tudzież petent lub opONENT, niezadowolony z decyzji co do udzielenia patentu, mogą w ciągu trzech miesięcy od dnia oznajmienia im tej decyzji zaskarżyć ją do wydziału apelacyjnego Urzędu Patentowego, załączając kwit kasy skarbowej z uiszczenia opłaty pięćdziesięciu marek polskich tytułem kosztów apelacji.

Art. 21. Po rozpoznaniu skargi (art. 20) i akt sprawy przez radcę wydziału apelacyjnego przechodzi ona wraz z jego wnioskiem pod rozstrzygnięcie tegoż wydziału. Przepisy art. 14 będą i tu stosowane.

Art. 22. Po zapadnięciu przychylniej decyzji i uiszczeniu przez petenta opłaty (art. 19), Urząd Patentowy wydaje mu patent na wynalazek. Patent powinien zawierać: 1) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania petenta, 2) wskazanie daty złożenia podania i podpisania patentu, 3) całkowity i szczegółowy opis, z wyszczególnieniem cech charakterystycznych wynalazku, stanowiących jego nowość, 4) oznaczenie czasu trwania patentu. Patent, po zaopatrzeniu go we właściwą pieczęć, podpisuje prezes Urzędu Patentowego.

Art. 23. O wydaniu patentów z wymienieniem ich nazwy ogłasza się w gazecie urzędowej. Oprócz tego Urząd Patentowy prowadzi rejestr wydanych patentów i drukuje ich opisy. Rejestr, który mogą przeglądać wszyscy zainteresowani, zawierać powinien numer oraz istotne szczegóły patentu.

Urząd Patentowy wydaje na żądanie drukowane odbitki opisów patentowych za zwrotem kosztów.

Art. 24. Osoba, otrzymująca patent, ma prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w ciągu całego czasu trwania patentu i wskutek tego może: 1) wprowadzić wynalazek w wykonanie, przedsięwziąć środki w celu rozpowszechniania go i pozwalać innym osobom na korzystanie z niego; 2) odstąpić patent na cały czas jego trwania albo na część tego czasu; 3) ścigać sądowo zarówno samowolne korzystanie z praw, wynikających z patentu, jak i wszelkie inne pogwałcenia tych praw, poczynając od dnia ogłoszenia o wydaniu świadectwa ochronnego (art. 9 i 10), wreszcie żądać wynagrodzenia za poniesione z tego tytułu straty.

Po śmierci właściciela patentu prawo do patentu przechodzi na rzecz spadkobierców podług ogólnych przepisów o dziedziczeniu bądź z testamentu, bądź z samego prawa.

Art. 25. Patent nie obowiązuje tego, kto w chwili zgłoszenia korzyści już w kraju z wynalazku. Posiada on prawo korzystania z wynalazku w swoim własnym przedsiębiorstwie, lecz prawo to może przekazać jedynie łącznie z samem przedsiębiorstwem.

Art. 26. Najpóźniej w ciągu lat trzech od daty podpisania patentu winien on być wprowadzony w Polsce w wykonanie w stopniu, który Minister Przemysłu i Handlu uzna za wystarczający.

Minister Przemysłu i Handlu może z ważnych powodów zezwolić na przedłużenie terminu trzechletniego na czas nie dłuższy jednak, jak dalsze trzy lata.

Wskazówki co do tego, jaki zakres wykonania będzie uważany za wystarczający, zawarte będą w instrukcji, którą wyda Minister Przemysłu i Handlu.

O wykonaniu przepisu artykułu niniejszego należy złożyć Urzędowi Patentowemu odpowiednie świadectwa władzy, którą wskaże Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 27. W razie odstąpienia praw do patentu (p. 2 art. 24), należy powiadomić o tem Urząd Patentowy, załączając dowody, stwierdzające dokonaną cesję, oraz kwit kasy skarbowej z uiszczenia opłaty w wysokości dwudziestu marek polskich. O przejściu praw do patentu Urząd Patentowy ogłasza w gazecie urzędowej.

Art. 28. Udzielenie patentu nie pozbawia innych osób możności zaprzeczenia w drodze sądowej w ciągu lat pięciu od podpisania patentu (art. 22) praw do opatentowania wynalazku (art. 3, 4 i 5) w całości lub częściowo, niemniej prawidłowości udzielenia samego patentu. Po upływie tego terminu patent może być uznany za nieważny tylko z mocy wyroku sądowego, w razie wytoczenia skargi o przywłaszczenie cudzego wynalazku lub udowodnienia, że wynalazek już poprzednio był opatentowany w Polsce.

Art. 29. Na żądanie władz wojskowych lub w wypadkach nadzwyczajnych, wywołanych potrzebą wojskową, lub ze względu na dobro publiczne, Najwyższa Władza Państwowa może postanowić wywłaszczenie patentu lub udzielenie osobom trzecim prawa na wykonanie wynalazku, lecz tylko za odpowiednim wynagrodzeniem dla właścicieli patentu. Wysokość tego wynagrodzenia określa Rada Ministrów.

Art. 30. Przed ustaniem trwania patentu właściciel jego może z zachowaniem wymagań, wyluszczonej w art. 2, 3, 4, 5, 7 i 8, załączając kwit kasy skarbowej z uiszczenia jednorazowej opłaty w wysokości stu marek polskich, prosić o udzielenie mu patentu dodatkowego celem ulepszenia lub rozszerzenia zakresu poprzednio zgłoszonego patentu. Termin patentu dodatkowego kończy się równocześnie z terminem patentu głównego. Od patentu dodatkowego poza wymienioną jednorazową opłatą stu marek polskich nie pobiera się żadnych innych corocznych opłat. O udzieleniu patentu dodatkowego ogłasza się zgodnie z przepisami art. 23. Patent dodatkowy staje się samodzielnym z chwilą ustania patentu głównego podług przepisów, zawartych w pp. 5 i 6 art. 31. Termin trwania oraz odnośne opłaty patentu głównego stosują się nadal do patentu dodatkowego, który stał się samodzielnym.

Art. 31. Irwanie patentu ustaje: 1) z upływem terminu (art. 18); 2) z powodu nieuiszczenia opłaty w czasie właściwym (art. 19); 3) wskutek pisemnego zrzeczenia się właściciela patentu; 4) wskutek niezachowania przepisu art. 26 co do wprowadzenia wynalazku w wykonanie; 5) jeżeli sąd uzna patent za nieważny (art. 28) i 6) jeżeli będzie udowodnione sądownie, że dołączony do podania o udzielenie patentu opis (art. 8) nie wystarcza do wprowadzenia wynalazku w wykonanie bez pomocy wynalazcy.

O ustaniu patentu ogłasza się w gazecie urzędowej.

Art. 32. W razie zgubienia świadectwa ochronnego lub patentu należy zawiadomić o tem Urząd Patentowy w celu ogłoszenia w gazecie urzędowej.

Osoba, która dowody powyższe utraciła, może po przedstawieniu do Urzędu Patentowego kwitu kasy skarbowej z opłacenia dwudziestu pięciu marek polskich otrzymać kopje: świadectwa ochronnego — niezwłocznie, patentu zaś — po upływie miesiąca od daty ostatniego ogłoszenia o jego zgubieniu.

Art. 33. Patenty na wynalazki, zgłoszone przed wprowadzeniem niniejszej ustawy na zasadzie ustaw, obowiązujących dotychczas w Polsce lub częściach Polski, i nie utrzymywane w tajemnicy, zachowują, z zastrzeżeniem praw osób trzecich, swą moc, o ile posiadacze w ciągu sześciu miesięcy od daty uzyskania mocy obowiązującej przez ustawę niniejszą zgłoszą je do Urzędu Patentowego, załączając całkowity opis wynalazku w języku polskim oraz kwit kasy skarbowej z uiszczenia zaległych opłat rocznych i siedemdziesięciu pięciu marek polskich na koszt rozpoznania podania i na ogłoszenia. Ministrowi Przemysłu i Handlu przysługuje prawo przedłużenia terminu powyższego.

Wspomniane wyżej patenty podlegają z chwilą udzielenia patentów w Polsce przepisom ustawy niniejszej. Bieg patentów uważa się za rozpoczęty w terminie przez patenty pierwotnie oznaczonym.

Art. 34. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Praw Państwa Polskiego.

Dan w Warszawie, dn. 4 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Przemysłu i Handlu:

Kazimierz Hącia

138.

DEKRET

o ochronie wzorów rysunkowych i modeli.

Art. 1. Twórca nowego rysunku lub modelu, przeznaczonych do odтворzenia w wyrobach fabrycznych lub rzemieślniczych, może sobie zabezpieczyć na czas określony (art. 12) prawo wyłącznego korzystania ze swego pomysłu. Prawo to przysługuje obywatelom Państwa Polskiego i cudzoziemcom, oraz ich spadkobiercom i nabywcom ich praw.

Art. 2. Rysunki i modele, wykonane w przedsiębiorstwach przemysłowych, uważa się za własność danego przedsiębiorstwa, o ile prawo własności nie jest zastrzeżone na rzecz twórcy mocą umowy specjalnej.

Art. 3. Celem zabezpieczenia sobie prawa wyłącznego korzystania z wzoru rysunkowego lub modelu w ciągu określonego czasu (art. 12) należy je przed rozpowszechnieniem zgłosić do Urzędu Patentowego trybem w art. 4 i 5 przepisany.

Art. 4. Rysunek lub model zgłasza się przez złożenie podania w języku polskim przez petenta lub przez pełnomocnika przy Urzędzie Patentowym. Podanie winno zawierać nazwę pomysłu, imię, nazwisko, zawód oraz miejsce zamieszkania lub też miejscowość, gdzie się znajduje fabryka lub zakład petenta. Przy podaniu winny być załączone trzy egzemplarze rysunku lub modelu, lub też—ze względów dogodności—odbitki lub wzoru, trzy egzemplarze opisu w języku polskim z dokładnem określeniem nowości pomysłu, oraz kwit kasy skarbowej z uiszczoną opłatą (art. 12). Nadto osoba zgłaszająca powinna w podaniu oświadczyć, czy jest twórcą czy też